

Opće informacije - Francuska

SADRŽAJ

- 1 Na koji se način može sačiniti raspolaganje imovinom zbog smrti (oporuka, zajednička oporuka, ugovor o nasljeđivanju)?
- 2 Treba li ga registrirati i na koji način?
- 3 Postoje li ograničenja slobode raspolaganja imovinom zbog smrti (npr. nužni dio)?
- 4 Tko nasljeđuje i koliko u slučaju izostanka raspolaganja imovinom zbog smrti?
- 5 Koje je tijelo nadležno:
 - 5.1 u slučajevima nasljeđivanja?
 - 5.2 za primanje izjave o odricanju ili prihvatanju nasljedstva?
 - 5.3 za primanje izjave o odricanju ili prihvatanju legata?
 - 5.4 za primanje izjave o odricanju ili prihvatanju nužnog dijela nasljedstva?
- 6 Kratak opis postupka rješavanja nasljedstva sukladno nacionalnom zakonu, uključujući likvidaciju ostavine i raspodjelu imovine (time su uključeni podaci o tomu je li postupak nasljeđivanja pokrenuo sud ili neko drugo nadležno tijelo po službenoj dužnosti)
- 7 Kada i kako osoba postaje nasljednik ili legatar?
- 8 Jesu li nasljednici odgovorni za dugove preminuloga i pod kojim uvjetima?
- 9 Koji su dokumenti i/ili informacije potrebne u svrhu registracije nepokretne imovine?
 - 9.1 Je li imenovanje upravitelja obvezno ili je obvezno na zahtjev? Koje je korake potrebno poduzeti ako je imenovanje upravitelja obvezno ili obvezno na zahtjev?
 - 9.2 Tko je ovlašten za izvršavanje oporuke nakon smrti i/ili upravljanje ostavinom?
 - 9.3 Koje ovlasti ima upravitelj?
- 10 Koji se dokumenti obično izdaju sukladno nacionalnom zakonu tijekom ili na kraju postupka nasljeđivanja kojima se dokazuju status i prava korisnika? Imaju li ti dokumenti posebnu dokaznu snagu?

Ovaj je informativni članak pripremljen u suradnji s [Vijećem javnih bilježnika Europske unije \(CNUE\)](#).

1 Na koji se način može sačiniti raspolaganje imovinom zbog smrti (oporuka, zajednička oporuka, ugovor o nasljeđivanju)?

U prekograničnim je slučajevima oporuka valjana ako je u skladu sa zakonom države u kojoj je sastavljena.

Osnovni uvjeti u Francuskoj

- Osoba koja sastavlja oporuku (oporučitelj) mora biti sposobna za rasuđivanje (članak 901. Građanskog zakonika (*code civil*)).
- Oporučitelj mora biti pravno sposoban (članak 902. Građanskog zakonika).

- Postoje posebne odredbe za osobe pod pravnom zaštitom: maloljetnici mlađi od 16 godina ne mogu sastaviti oporuku (članak 903. Građanskog zakonika), a punoljetnicima pod skrbništvom za to je potrebno odobrenje suda ili obiteljskog vijeća (članak 476. Građanskog zakonika). Osobe pod skrbništvom (*curatelle*) mogu sastaviti oporuku (članak 470. Građanskog zakonika) u skladu s odredbama iz članka 901.

Formalni uvjeti

U Francuskoj su dopuštena četiri oblika oporuka:

- vlastoručna oporuka: u potpunosti je mora vlastoručno sastaviti i potpisati oporučitelj te u njoj naznačiti datum (članak 970. Građanskog zakonika);
- ovjerena oporuka: mora biti sastavljena u nazočnosti dvojice javnih bilježnika ili javnog bilježnika i dvojice svjedoka (članak 971. Građanskog zakonika). Ako se oporuka sastavlja u nazočnosti dvojice javnih bilježnika, oporučitelj im je diktira. Isto vrijedi ako se oporuka sastavlja u nazočnosti jednog javnog bilježnika. U oba slučaja oporuka se zatim čita oporučitelju (članak 972. Građanskog zakonika). Oporuku mora potpisati oporučitelj u nazočnosti javnog bilježnika i dvaju svjedoka (članak 973. Građanskog zakonika) te je oni moraju potpisati (članak 974. Građanskog zakonika);
- tajna oporuka: oporučitelj ili druga osoba tipka je ili piše rukom, oporučitelj je potpisuje te se zatvorena i zapečaćena predaje javnom bilježniku u nazočnosti dvaju svjedoka (članak 976. Građanskog zakonika);
- međunarodna oporuka: oporučitelj je predaje javnom bilježniku i dvojici svjedoka koji je potpisuju i zatim joj se prilaže potvrda javnog bilježnika kod kojeg će se pohraniti (Washingtonska konvencija od 26. listopada 1973.).

U skladu s člankom 895. Građanskog zakonika oporučitelj može u svakom trenutku opozvati svoju oporuku.

Ugovori o nasljeđivanju

Ugovori o nasljeđivanju u načelu su zabranjeni (članak 722. Građanskog zakonika).

Međutim, od siječnja 2007. prihvaćeno je da se budući nasljednici (djeca) mogu unaprijed odreći svojeg prava na pokretanje postupka zbog ometanja njihova prava na nasljedstvo u korist jedne ili više osoba koje mogu, ali ne moraju biti nasljednici (braća ili sestre ili njihovi potomci). Pritom se moraju odreći i pokretanja postupka za umanjenje raspolaganja oporukom i/ili darova (članak 929. Građanskog zakonika). Kako bi to odricanje bilo valjano, mora se potvrditi javnom ispravom u nazočnosti dvojice javnih bilježnika. U ugovoru moraju biti navedeni i korisnici nasljedstva (također vidjeti 3. pitanje).

Osim toga, u skladu s propisima o međugeneracijskom prijenosu i raspodjeli imovine među živima (*donation-partage trans-générationnelle*), nasljednici (djeca) mogu svojim potomcima prepustiti nasljedstvo svojeg cjelokupnog ili djelomičnog udjela (članak 10784 Građanskog zakonika).

2 Treba li ga registrirati i na koji način?

Javni bilježnik može svaku oporuku, a posebno vlastoručnu upisati u središnji upisnik oporuka (*Fichier central des dispositions de dernières volontés* – FCDDV). Ne upisuje se sadržaj oporuke nego samo osobno stanje predmetne osobe te podaci o javnom bilježniku kod kojeg je pohranjena oporuka. Središnji upisnik stoga upućuje podnositelja na javnog bilježnika kod kojeg je pohranjena oporuka te obavješćuje o tome da ne otkriva njezin sadržaj.

Svatko može dobiti uvid u središnji upisnik, uz uvjet da predoči smrtovnicu ili drugu ispravu kao dokaz o smrti osobe čija se oporuka traži. Podnositelj se zatim obraća javnom bilježniku koji je upisao oporuku. Zahtjev se podnosi elektroničkim putem: <http://www.adsn.notaires.fr/fcddvPublic/profileChoice.htm>.

Javni bilježnik o sadržaju oporuke može informirati samo nasljednike i legatаре, ako predsjednik okružnog suda (*tribunal de grande instance*) nije naložio drukčije.

3 Postoje li ograničenja slobode raspolaganja imovinom zbog smrti (npr. nužni dio)?

Francuskim je pravom utvrđeno da pravo na nužni dio imaju samo potomci pokojnika (djeca, unuci itd. prema slijedu nasljednih redova) te braćni drug pokojnika ako nema potomaka.

Preci i pobočni srodnici nemaju pravo na nužni dio.

Ovim pravima na nužni dio kojima je ograničena sloboda oporučivanja i čija vrijednost ovisi o broju djece pokojnika ili statusu nužnog nasljednika (dijete ili braćni drug) ne smije se obuhvatiti više od tri četvrtine ostavine. Nužni nasljednici ne mogu se odreći svojeg nužnog dijela (osim ako se odreknu nasljedstva). No mogu se unaprijed odreći prava na pokretanje postupka za umanjenje

prekomjernih oporučnih darova (odricanje od pokretanja postupka za umanjenje raspolaganja oporukom i/ili darova iz 1. pitanja u vezi s ugovorima o nasljedstvu).

Ti nasljednici stoga mogu ostvariti svoje pravo na nužni dio nasljedstva (članci 721. i 912. Građanskog zakonika).

- Nužni dio nasljedstva djece: obuhvaća polovinu ostavine ako iza pokojnika u trenutku njegove smrti ostaje samo jedno dijete, dvije trećine ako iza njega ostaju dva djeteta te tri četvrtine ako ostaju tri ili više djece (članak 913. Građanskog zakonika).
- Nužni dio nadživjelog bračnog druga : obuhvaća četvrtinu imovine koja čini ostavinu (članak 914.1. Građanskog zakonika). Primjenjuje se samo ako pokojnik nema potomaka ni predaka te samo na ostavinske postupke pokrenute nakon 1. srpnja 2002.

Postupak u svrhu ostvarivanja prava na nužni dio

Tužba za umanjenje raspolaganja oporukom i/ili darova nasljednicima omogućuje da ostvare svoje pravo na nužni dio. Stoga, ako se izravnim ili neizravnim darom ometa pravo na nužni dio jednog ili više nasljednika, dar se može smanjiti na raspoloživi dio ostavine (članak 920. Građanskog zakonika).

Taj postupak mogu pokrenuti samo nužni nasljednici u roku od pet godina od pokretanja ostavinskog postupka ili dvije godine od otkrivanja ometanja (članak 921. Građanskog zakonika).

Svaki punoljetni nužni nasljednik može se unaprijed odreći tužbe za umanjenja raspolaganja oporukom i/ili darova (članak 929. Građanskog zakonika). To odricanje mora biti u obliku javne isprave sastavljene pred dvojicom javnih bilježnika Potpisuje je pojedinačno svaki odricatelj u nazočnosti javnih bilježnika. U njoj su detaljno navedene buduće pravne posljedice za svakog odricatelja.

4 Tko nasljeđuje i koliko u slučaju izostanka raspolaganja imovinom zbog smrti?

Ako ne postoji oporuka, u francuskom pravu prijenos nasljedstva utvrđuje se na sljedeći način:

- Ako iza pokojnika koji nije imao bračnog druga ostaju djeca, ostavina se među potomcima dijeli na jednake dijelove (članci 734. i 735. Građanskog zakonika).
- Ako pokojnik nije bio u braku niti je imao djece, ostavina se dijeli među roditeljima pokojnika, njegovom braćom i sestrama te njihovim potomcima (članak 738. Građanskog zakonika).

Ako iza pokojnika ne ostaju braća ni sestre te iza njih ne ostaju potomci, njegovi otac i majka dijele nasljedstvo po pola (članak 736. Građanskog zakonika).

Ako su otac i majka preminuli prije pokojnika, nasljedstvo dijele njegova braća i sestre ili njihovi potomci, isključujući druge srodnike, pretke i pobočne srodnike (članak 737. Građanskog zakonika).

• Ako iza pokojnika ostaje bračni drug, prije rješavanja ostavine potrebno je urediti pitanja bračne stečevine bračnih drugova. Nakon utvrđivanja prava koja proizlaze iz režima bračne stečevine primjenjuju se sljedeća pravila:

- Ako iza pokojnika ostaju bračni drug i djeca, bračni drug ima pravo izbora između plodouživanja (pravo na uporabu i korist) cjelokupne imovine ili vlasništva nad četvrtinom imovine, ako su bračni drugovi roditelji sve djece, i vlasništva nad četvrtinom imovine, ako jedno dijete ili više njih nije zajedničko (članak 757. Građanskog zakonika). Smatra se da se bračni drug odlučio za plodouživanje ako umre bez odluke.
- Ako iza pokojnika ostaju bračni drug i preci, bračni drug nasljeđuje polovinu ostavine, a otac i majka nasljeđuju svaki po četvrtinu. Ako je jedan od predaka preminuo prije pokojnika, njegovu četvrtinu dobiva bračni drug (članak 757.-1. Građanskog zakonika).
- Ako pokojnik nema ni predaka ni potomaka, cijelu imovinu nasljeđuje nadživjeli bračni drug (članak 757.-2. Građanskog zakonika). Ne dovodeći u pitanje članak 757.2. Građanskog zakonika, ako pokojnik nema predaka, braća i sestre pokojnika ili njihovi potomci nasljeđuju polovinu imovine u naravi koja čini ostavinu, a koju je pokojnik dobio od svojih predaka nasljeđivanjem ili darom. To se zove pravo povrata (članak 757.3. Građanskog zakonika). Svu drugu imovinu nasljeđuje nadživjeli bračni drug.

Partneri u registriranom ili neregistriranom partnerstvu

Nadživjeli partner u registriranom partnerstvu nema zakonsko pravo na nasljedstvo. Međutim, može dobiti legat.

Registrirani partner stoga se ne smatra nasljednikom pokojnika. Nakon smrti svojeg partnera ima samo privremeno besplatno pravo na uživanje obiteljskog doma (uključujući namještaj) do najviše godinu dana, uz uvjet da su u njemu prebivali u vrijeme smrti, u skladu s člankom 515.6. Građanskog zakonika. On stoga nasljeđuje samo ako je oporučno imenovan nasljednikom.

Ako imaju djece, bez obzira potječu li iz njihove zajednice ili ne, nadživjelom partneru moguće je oporučiti samo raspoloživi dio ostavine. Raspoloživi dio ostavine ovisi o broju djece: trećina u slučaju dvoje djece ili četvrtina u slučaju troje ili više djece (vidjeti gore).

Ako nemaju djece, svu ostavinu može naslijediti nadživjeli partner ili treća osoba ako ne postoje nužni nasljednici. Međutim, ako su roditelji pokojnika živi, mogu zahtijevati povrat imovine koju su darovali svojem preminulom djetetu do najviše četvrtine ostavine po nadživjelom roditelju (članak 738.2. Građanskog zakonika).

5 Koje je tijelo nadležno:

5.1 u slučajevima nasljeđivanja?

U Francuskoj je u području nasljeđivanja nadležan javni bilježnik. Njegovo je sudjelovanje obvezno ako ostavina uključuje nekretnine. Ako ostavinom nisu obuhvaćene nekretnine, sudjelovanje javnog bilježnika nije obvezno.

Javni bilježnik izdaje javnu ispravu o statusu nasljednika (*acte de notoriété*) te potvrde o nekretninama (*attestations immobilières*) kojima se utvrđuje prijenos nekretnina nakon smrti. Pomaže nasljednicima u izvršavanju njihovih poreznih obveza (sastavljanje i podnošenje izjave o nasljeđivanju u propisanom roku te plaćanje poreza na nasljedstvo). Ovisno o naravi imovine te broju nasljednika i njihovoj volji, javni bilježnik može provesti podjelu imovine među nasljednicima na temelju isprave o podjeli imovine (*acte de partage*).

U slučaju spora, materijalno i teritorijalno isključivu nadležnost ima regionalni sud u mjestu u kojem je pokrenut ostavinski postupak.

5.2 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nasljedstva?

Regionalni sud u mjestu u kojem je pokrenut ostavinski postupak nadležan je za primanje izjava o odricanju od nasljedstva ili o prihvatu nasljedstva do neto vrijednosti ostavine.

Za jednostavan prihvata nasljedstva nije potrebno ispuniti nikakve posebne formalnosti.

5.3 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju legata?

Regionalni sud u mjestu u kojem je pokrenut ostavinski postupak nadležan je za primanje odricanja od univerzalnog legata i legata na osnovi univerzalnog prava. Za odricanje od pojedinačnog legata nije potrebna izjava u skladu s francuskim pravom.

5.4 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nužnog dijela nasljedstva?

Pravo na prihvata nasljedstva ili odricanje od njega je nedjeljivo. Njime je obuhvaćeno cjelokupno nasljedstvo i stoga se ne može ograničiti na nužni dio.

Međutim, nasljednici se mogu odreći zahtjeva za umanjenje oporučnih darova koji ometaju njihov nužni dio.

6 Kratak opis postupka rješavanja nasljedstva sukladno nacionalnom zakonu, uključujući likvidaciju ostavine i raspodjelu imovine (time su uključeni podaci o tomu je li postupak nasljeđivanja pokrenuo sud ili neko drugo nadležno tijelo po službenoj dužnosti)*

Ostavinski postupci pokreću se nakon smrti u mjestu posljednjeg prebivališta pokojnika.

Nakon ostaviteljeve smrti nasljednici imaju tri mogućnosti: bezuvjetno prihvatiti nasljedstvo, prihvatiti nasljedstvo do vrijednosti neto imovine ili odreći se nasljedstva.

Bezuovjetni prihvata može biti izričit ili prešutan (članak 782. Građanskog zakonika). Prihvata je prešutan kad nasljednik poduzme radnju kojom se podrazumijeva njegova namjera prihvatiti nasljedstva i za koju je ovlašten samo u svojstvu nasljednika koji prihvaća nasljedstvo (članak 783. Građanskog zakonika).

Prihvata nasljedstva do vrijednosti neto imovine podrazumijeva izjavu koja se podnosi u tajništvo okružnog suda na čijem je području nadležnosti pokrenut ostavinski postupak (članci 787. i 788. Građanskog zakonika). Uz izjavu se prilaže ili u roku od dva mjeseca dostavlja popis imovine koja čini ostavinu. Popis imovine sastavlja javni bilježnik, dražbovatelj ili sudski službenik (članak 789. Građanskog zakonika). Ako se ne dostavi popis imovine, smatra se da je nasljedstvo bezuvjetno prihvaćeno (članak 790. Građanskog zakonika). Popis mora obuhvaćati ukupnu imovinu i obveze koji čine ostavinu.

Prihvata nasljedstva do vrijednosti neto imovine nasljedniku omogućuje da se njegova osobna imovina ne miješa s imovinom koju je naslijedio, da u vezi s ostavinom zadrži sva prava koja je prije imao na imovinu pokojnika i da snosi samo ostaviteljeve dugove do vrijednosti imovine koju je naslijedio. Nasljednici su stoga odgovorni za obveze, ali samo do vrijednosti imovine koju su naslijedili.

Odricanje od nasljedstva mora biti izričito. Kako bi postalo izvršivo u odnosu prema trećim osobama, mora se poslati ili uručiti sudu na čijem je području nadležnosti pokrenut ostavinski postupak (članak 804. Građanskog zakonika). Za nasljednika koji se odrekne nasljedstva smatra se da nikada nije bio nasljednik.

Nasljednik ima rok od deset godina za ostvarivanje prava na prihvatanje nasljedstva ili njegovo odricanje, po čijem se isteku smatra da se odrekao nasljedstva. Međutim, nasljednika se može pozvati da donese odluku (članak 771. Građanskog zakonika) i u tom slučaju mora odgovoriti u roku od dva mjeseca. Ako nasljednik po isteku tog razdoblja razmatranja ne donese odluku, smatra se da je bezuvjetno prihvatio nasljedstvo.

Načelo francuskog prava je sporazumno rješavanje ostavine bez uplitanja sudova. Intervencija sudova može se zatražiti samo ako među nasljednicima postoji spor.

Većina ostavina rješava se sporazumno uz pomoć javnog bilježnika. Međutim, u određenim okolnostima ostavinski postupak može se riješiti bez sudjelovanja javnog bilježnika, osobito ako pokojnikova ostavina ne uključuje nekretnine. Nasljednici se mogu odlučiti za javnog bilježnika po svojem izboru. Ako se ne slože oko izbora javnog bilježnika, svakog nasljednika može zastupati njegov javni bilježnik.

Nakon što je javni bilježnik odabran, treba utvrditi sastav imovine pokojnika uzimajući u obzir režim bračne stečevine, prethodne darove itd. Kako bi se utvrdila imovina koju treba uzeti u obzir, javni bilježnik ispituje različite institucije (osiguravateljska društva, banke itd.) i od nasljednika traži da daju procijeniti svoje nekretnine ili drugu imovinu koja ne kotira na burzi. Može biti potreban i popis pokretne imovine. Obveze se utvrđuju popisivanjem dugova pokojnika, među ostalim, jednostavnih računa, neplaćenih poreza, socijalne pomoći koju treba vratiti, jamstava ili kompenzacijskih plaćanja bivšem bračnom drugu.

Nakon ostaviteljeve smrti nasljednici postaju suvlasnici imovine koja čini ostavinu do njezine raspodjele. Kao suvlasnici odgovorni su u jednakim omjerima i za obveze. O prodaji imovine u zajedničkom vlasništvu (raspolaganje imovinom) odlučuje se jednoglasno. Za razliku od toga, odluke o upravljanju donose se dvotrećinskom većinom svih suvlasnika. Osim toga, svi suvlasnici mogu poduzimati mjere potrebne za očuvanje zajedničke imovine. Ako se ne može postići dogovor, predmet se može uputiti sudu kako bi se odluka mogla donijeti i bez suglasnosti svih suvlasnika.

Raspodjelom imovine koja čini ostavinu među nasljednicima prestaje zajedničko vlasništvo. Ako se nasljednici slažu (opće načelo, članak 835. Građanskog zakonika), raspodjela se provodi sporazumno, a ako se ne slažu, u okviru sudskog postupka i uz sudjelovanje javnog bilježnika (iznimka članak 840. Građanskog zakonika). Osim toga, raspodjela može biti potpuna ili djelomična ako određena imovina ostane u zajedničkom vlasništvu (na primjer, u slučaju prava plodouživanja). Svaki nasljednik može zatražiti raspodjelu imovine (članak 815. Građanskog zakonika). Vjerovnik suvlasnika također može zatražiti raspodjelu (članak 815.17. Građanskog zakonika).

U posljednjoj fazi rješavanja ostavine upisuje se prijenos imovine na nasljednike. U skladu su tim, potvrde o vlasništvu potrebne su kao potvrda činjenice da su nasljednici novi vlasnici imovine, bilo da je riječ o nekretninama, udjelima u društvima, vozilima ili vrijednosnim papirima. U pogledu nekretnina nasljednici moraju u zemljišne knjige upisati potvrdu o vlasništvu. Potvrde o vlasništvu za udjele u društvima upisuju se u registar trgovačkog suda (*tribunal du commerce et des sociétés*).

Ako se imovina ne podijeli, nasljednici ostaju njezini suvlasnici.

7 Kada i kako osoba postaje nasljednik ili legatar?

U skladu s francuskim pravom nakon smrti pokojnika pokreće se ostavinski postupak i zakonom određeni nasljednici automatski postaju suvlasnici imovine koja čini ostavinu. Nasljednici stječu pravo na imovinu, prava i udjele pokojnika (članci 720. i 724. Građanskog zakonika), što im načelno omogućuje da odmah uđu u posjed imovine koja čini ostavinu. Međutim, moraju odlučiti hoće li nasljedstvo prihvatiti bezuvjetno, prihvatiti do vrijednosti neto imovine ili ga se odreći (vidjeti odgovor na 6. pitanje).

Univerzalni legatari i obdarenici mogu ostvariti to pravo samo ako nisu nužni nasljednici (članak 1006. Građanskog zakonika). Ako su nužni nasljednici, može ih se pozvati da izvrše legat (članak 1004. Građanskog zakonika).

Legatari na osnovu univerzalnog prava i pojedinačni legatari moraju se obratiti nasljednicima koji imaju automatsko pravo (članci 1011. i 1014. Građanskog zakonika) kako bi dobili svoj legat.

Ako nema nasljednika, država mora doći u posjed ostavine. U tom slučaju državu zastupa ured za javnu imovinu (*Administration des domaines*).

8 Jesu li nasljednici odgovorni za dugove preminuloga i pod kojim uvjetima?

Univerzalni nasljednici ili nasljednici na osnovi univerzalnog prava koji bezuvjetno prihvate nasljedstvo neograničeno su odgovorni za dugove i potraživanja na ostavini. Odgovorni su za legat novčanih iznosa do vrijednosti imovine ostavine bez dugova (članak 785. Građanskog zakonika).

U slučaju više nasljednika, svaki je osobno odgovoran za dugove i potraživanja na ostavini razmjerno svojem udjelu u ostavini (članak 873. Građanskog zakonika).

Nasljednici koji su odabrali bezuvjetni prihvata neograničeno su odgovorni za pokojnikove dugove i potraživanja. Međutim, mogu zatražiti da ih se potpuno ili djelomično oslobodi od odgovornosti za dugove na ostavini ako u trenutku nasljeđivanja nisu bili svjesni da bi postojanje te odgovornosti i plaćanje tih dugova mogli znatno ugroziti njihovu imovinu.

- Ako se odlučio za prihvata do vrijednosti neto imovine, nasljednik je odgovoran za dugove na ostavini samo do vrijednosti imovine koju je primio.
- Ako se odrekao nasljedstva, nasljednik ne mora snositi dugove.

9 Koji su dokumenti i/ili informacije potrebne u svrhu registracije nepokretne imovine?

Odredbama članka 710.-1. Građanskog zakonika predviđeno je da se za formalnosti u vezi sa zemljišnim knjigama mogu koristiti samo javne isprave koje je ovjerio javni bilježnik koji posluje u Francuskoj, sudske odluke i službeni dokumenti s ovjerom upravnog tijela.

Ako ostavina obuhvaća nekretnine, javni bilježnik mora sastaviti javnobilježničku potvrdu ili „potvrdu o nekretnini”. U toj se javnoj ispravi potvrđuje prijenos vlasništva nad nekretninom na nasljednike. Mora se upisati u zemljišne knjige (*service de publicité foncière*). Nasljednici moraju prijaviti te u ispravi navesti vrijednost imovine. Ona mora biti u skladu s tržišnom cijenom.

9.1 Je li imenovanje upravitelja obvezno ili je obvezno na zahtjev? Koje je korake potrebno poduzeti ako je imenovanje upravitelja obvezno ili obvezno na zahtjev?

U skladu s francuskim pravom nije predviđeno ili propisano sudjelovanje upravitelja. Međutim, sud može imenovati upravitelja. Nasljednici su dužni uz pomoć javnog bilježnika dostaviti podatke zemljišnim knjigama. Pokojnik može imenovati izvršitelja čije su ovlasti definirane u članku 1025. i dalje Građanskog zakonika.

9.2 Tko je ovlašten za izvršavanje oporuke nakon smrti i/ili upravljanje ostavinom?

Nasljednici su odgovorni za raspolaganje i upravljanje ostavinom. U slučaju spora nadležan je okružni sud u mjestu u kojem je pokrenut ostavinski postupak.

Sud može imenovati upravitelja ostavine koji će zastupati sve nasljednike u okviru svojih ovlasti (članak 813.1. Građanskog zakonika).

U skladu s francuskim pravom na raspolaganju su i druge vrste opunomoćenja za upravljanje ostavinom, osobito punomoć koja vrijedi nakon smrti opunomoćitelja (članak 812. Građanskog zakonika) kojom oporučitelj imenuje upravitelja za dio ili cijelu ostavinu u ime nasljednika. Druge su mogućnosti upravljanje na temelju sporazuma (članak 813. Građanskog zakonika), koje podliježe općim pravnim propisima te prethodno navedeno sudsko imenovanje.

9.3 Koje ovlasti ima upravitelj?

Nasljednici kojima su pripali imovina, prava i udjeli pokojnika imaju sve ovlasti. U slučaju teškoća ili nemogućnosti dogovora predmet se može uputiti sudu koji će imenovati upravitelja. U tom je slučaju upravitelj odgovoran za privremeno organiziranje ostavine zbog nedjelovanja, izostanka ili greške jednog ili više nasljednika. Upravitelj je dužan očuvati i nadgledati ostavinu te upravljati njome (članak 813.4.). U okviru ovlasti koje su mu dodijeljene, upravitelj također zastupa nasljednike u građanskim i sudskim postupcima (članak 813.5. Građanskog zakonika).

10 Koji se dokumenti obično izdaju sukladno nacionalnom zakonu tijekom ili na kraju postupka nasljeđivanja kojima se dokazuju status i prava korisnika? Imaju li ti dokumenti posebnu dokaznu snagu?

U skladu s francuskim pravom javna isprava o statusu nasljednika (*acte de notoriété*) isprava je koju obično sastavlja javni bilježnik kako bi se dokazao status nasljednika (članak 730.1. Građanskog zakonika), iako se njegov status može dokazati i na neki drugi način. Javna isprava o statusu nasljednika službena je isprava u kojoj se navode nasljednici i njihovi udjeli u ostavini. U tu svrhu srodnici pokojnika javnom bilježniku dostavljaju dokumente u kojima se utvrđuju članovi obitelji uključeni u nasljedstvo (obiteljska knjižica (*livret de famille*), vjenčani list, presuda o razvodu braka itd.). Isprava se smatra vjerodostojnom ako se ne dokaže suprotno. U slučaju malih ostavina može je zamijeniti obična potvrda o nasljeđivanju s potpisima nasljednika.

Javni bilježnik, prema potrebi, može sastaviti i javnu ispravu o odabiru mogućnosti nasljedstva (*acte d'option successorale*) te potvrdu o nekretnini.

Ostavinski postupak završava se raspodjelom imovine koja se često bilježi u ispravi o raspodjeli (*acte de partage notarié*).

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Posljednji put ažurirano: 14/12/2020